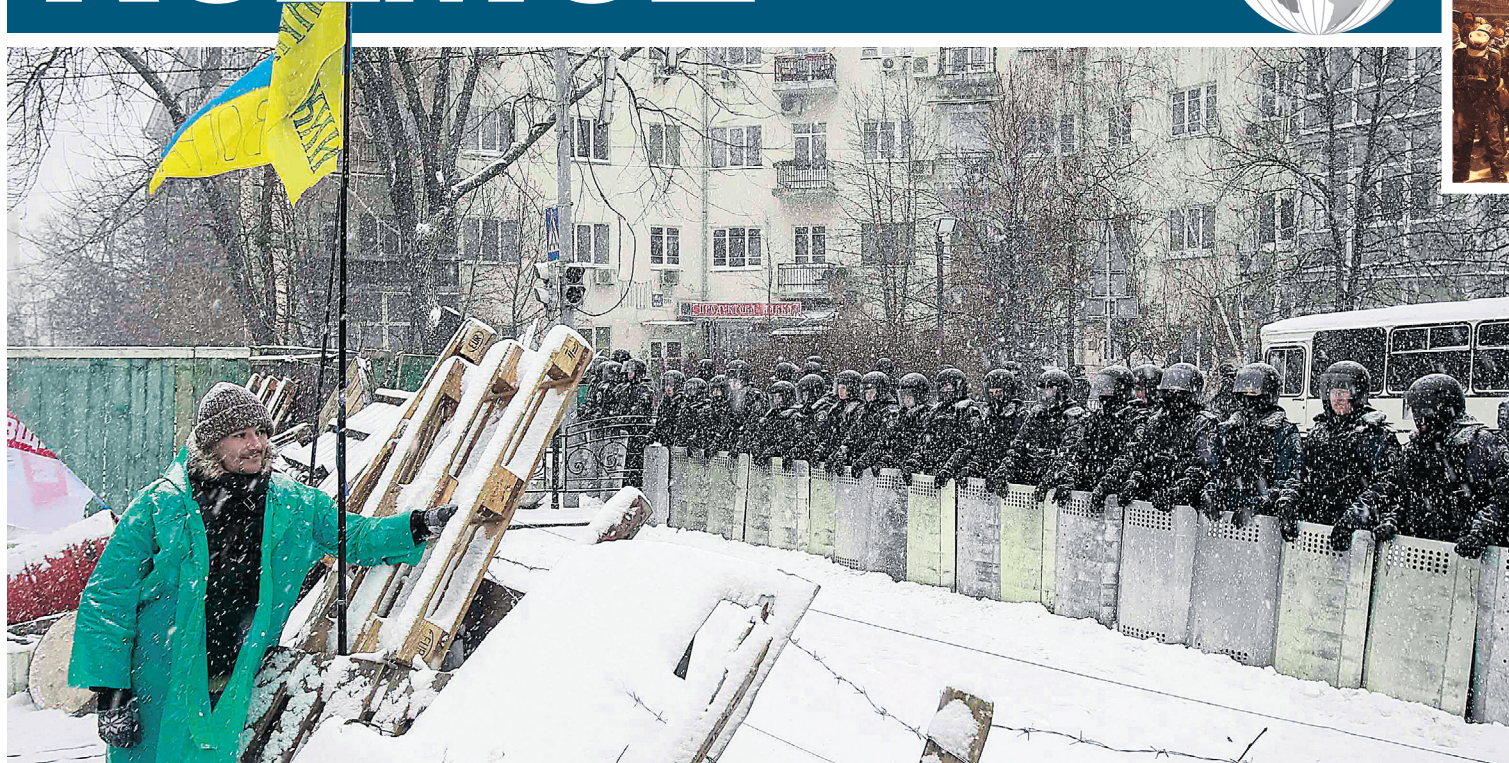

ΚΟΣΜΟΣ

Μέσα στο χιόνι διαδηλωτές και αστυνομικοί έρχονται αντιμέτωποι καθώς ο πρόεδρος Γιανούκοβιτς «φρέναρε» την πορεία της χώρας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι παγίδες που κρύβει η συμφωνία με την Ε.Ε.

ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, όμως, η συμφωνία κρύβει παγίδες για την Ουκρανία, κάτι που οι Ευρωπαίοι και ο συντηρητικός ευρωπαϊκός Τύπος αποκρύπτουν επιμελώς.

Για παράδειγμα, θα μπουν ποσοστώσεις στην εξαγωγή σιτηρών (σήμερα η Ουκρανία εξαγεί στην Ε.Ε. 3 εκατομμύρια τόνους σιτηρών. Η συμφωνία προβλέπει ένα εκατομμύριο), ποσοστώσεις στις εξαγωγές χάλυβα και σε άλλα προϊόντα. Είναι λογικό οι επιχειρηματικές ελίτ να μη θέλουν μια τέτοια εξέλιξη που θα τις βάλει στον ευρωμονόδρομο. Επίσης, η Ουκρανία θα αγοράζει αέριο από τη Ρωσία με διεθνείς τιμές, αλλά αν θέλει να το μεταπουλήσει στην Ε.Ε. θα πουλάει σε τιμές εσωτερικής αγοράς.

Εισαγωγές

Από την άλλη, η Ουκρανία θα εισάγει πλέον εμπορεύματα από την Ευρώπη χωρίς δασμούς. Πέρα από το ότι αυτό μεσοπρόθεσμα θα πλήξει την παραγωγική βάση της χώρας, τα εμπορεύματα αυτά θα μπορούν να επανεξάγονται αφορολόγητα στη Ρωσία βάσει συμφωνίας που υπάρχει μεταξύ των δύο χωρών.

Κάτι τέτοιο η Ρωσία δεν πρόκειται να το επιτρέψει.

Η μάχη Ε.Ε. - Ρωσίας ωστόσο δεν έχει τελειώσει. Μετά το πρώτο σοκ και τη σκληρή γλώσσα που ακολούθησε, οι Ευρωπαίοι επανέρχονται στις διαπραγματεύσεις τάζοντας τώρα περισσότερα λεφτά στον Γιανούκοβιτς διά στόματος του επιτρόπου για τη διεύθυνση, Στέφαν Φίλε. Ο Ουκρανός πρόεδρος συναντήθηκε τις τελευταίες μέρες με την επικεφαλής της ευρωπαϊκής διπλωματίας, Κάθριν Αστον, και με στελέχη της αντιπολίτευσης για εύρεση συμβιβαστικής λύσης.

Η Αστον είπε την Πέμπτη ότι ο Γιανούκοβιτς θέλει ακόμη να υπογράψει τη συμφωνία διασύνδεσης με την Ε.Ε. και το ίδιο επανέλαβε την Παρασκευή ο αναπληρωτής πρωθυπουργός Σέρχι Αμπρούζοφ. ■

ΠΕΔΙΟ ΜΑΧΗΣ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΚΙΕΒΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Πόλεμος Ευρώπης - Ρωσίας με έπαθλο την Ουκρανία

Την τελευταία φορά που ο γνωστός Αμερικανός ηθοποιός **Τζορτζ Κλούνεϊ** ασχολήθηκε ενεργά με ένα διεθνές θέμα -μέχρι και ντοκιμαντέρ έκανε- ήταν πριν από μερικά χρόνια και συγκεκριμένα με το ζήτημα της γενοκτονίας του Νταρφούρ στο Σουδάν. Το 2011, το Νότιο Σουδάν αποσχίστηκε κηρύσσοντας την ανεξαρτησία του. Ο Κλούνεϊ δεν ασχολήθηκε ξανά με το Νταρφούρ και το θέμα σχεδόν εξαφανίστηκε από τη διεθνή ειδησεογραφία. Υπάρχει μία λεπτομέρεια στην υπόθεση: στο αποσχισθέν Νότιο Σουδάν έμεινε το 78% των πετρελαίων που είχε πριν η χώρα, το οποίο πλέον εκμεταλλεύονται αμερικανικές και βρετανικές εταιρίες.

Συμπέρασμα (μεταξύ σοβαρού κι αστείου): Όταν ο Κλούνεϊ κάνει παρέμβαση σε ένα διεθνές θέμα, όπως έκανε αυτή την εβδομάδα τασσόμενος στο πλευρό των διαδηλωτών που θέλουν μια «ευρωπαϊκή Ουκρανία», τότε τα πράγματα είναι σοβαρά.

Η απόφαση της Ουκρανίας να απορρίψει τη σύνδεση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και να δηλώσει την πρόθεση διασύνδεσής της με τη Ρωσία έχει προκαλέσει πολεμικό κλίμα στους δρόμους του Κιέβου και αμók στα γραφεία των Βρυξελλών.

Το ζήτημα είναι ίσως το θέμα της χρονιάς για τα ευρωπαϊκά πράγματα και δεν χρειαζόταν η παρέμβαση του Κλούνεϊ για να το καταλάβει κανείς.

Η Ουκρανία, για ιστορικούς

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

λόγους μεν, αν και αυτό δεν είναι το μείζον, είναι ιδιαίτερα σημαντική για τη Ρωσία. Η Μόσχα τη θεωρεί σφαίρα επιρροής της και, μάλιστα, τη σημαντικότερη από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και δεν θα ήθελε σε καμία περίπτωση να δει τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να φτάνουν στην Ουκρανία. Υπενθυμίζεται ότι πρόσφατα η Μόσχα πέτυχε άλλη μία διπλωματική νίκη στο συγκεκριμένο πεδίο, αποτρέποντας την Αρμενία να αναζητήσει μια «ευρωπαϊκή τύχη» και στην ουσία υποχρεώνοντάς τη να ενταχθεί στο Σύμφωνο Τελωνειακής Ένωσης με τη Λευκορωσία και το Καζακστάν.

Ενεργειακό κραχ

Η Μόσχα δεν θα αφήσει την Ουκρανία να προσκολληθεί στην Ευρώπη. Θυμίζουμε το 2008, όταν η τότε φιλοευρωπαϊκή κυβέρνηση του **Βίκτορ Γιούσενκο** λοξοκοιτούσε προς την Ευρώπη, η Μόσχα προκάλεσε μίνι ενεργειακό κραχ κλείνοντας τους αγωγούς φυσικού αερίου που περνούσαν από το έδαφος της Ουκρανίας.

Η τωρινή απόφαση του προέδρου **Γιανούκοβιτς** έχει προκα-

λέσει μεγάλη απογοήτευση στην Ευρώπη η οποία στο μπρα ντε φερ με τη Μόσχα κάποιες φορές κάνει την ψυχραιμία της. Όπως, για παράδειγμα, αυτή την εβδομάδα όταν ο **Κλάους Ντίτερ Μπόρχερτ**, επικεφαλής για τις αγορές ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είπε ότι οι συμφωνίες για τον αγωγό South Stream που θα κατασκευάσει η Gazprom είναι αντίθετες με το κοινοτικό δίκαιο. Ο χρόνος που επέλεξε ο Μπόρχερτ να κάνει τη δήλωση δεν είναι τυχαίος.

Ο Γιανούκοβιτς έχει να αντιμετωπίσει τώρα τη δυσσάρσκεια των Ουκρανών, οι οποίοι τις προηγούμενες ημέρες είχαν κατακλύσει το Κίεβο, και της αντιπολίτευσης που τον κατηγορεί ότι θέλει να κάνει την Ουκρανία κομμάτι των φιλοδοξιών του Πούτιν για μια μελλοντική νέα Σοβιετική Ένωση.

Οι γραφειοκράτες των Βρυξελλών και οι Αμερικανοί, που σε ό,τι έχει να κάνει με τη Ρωσία και κυρίως σε θέματα που αφορούν σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο υποστηρίζουν την Ευρώπη, μάλλον βιάστηκαν και έκαναν ένα σοβαρό λάθος, σχολιάζουν οι «New York Times», τονίζοντας ότι προσπάθησαν να υποχρεώσουν την Ουκρανία να επιλέξει μεταξύ των Βρυξελλών

και της Ρωσίας. Αντί δηλαδή να προσπαθήσουν να εκμεταλλευτούν τις ιδιαίτερες σχέσεις της Ουκρανίας με τη Ρωσία οι οποίες θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν στην Ευρώπη για ενίσχυση των σχέσεών της με τη Ρωσία, οι Ευρωπαίοι μετέτρεψαν τη σύνδεση της Ουκρανίας με την Ε.Ε. σε εκβιαστικό δίλημμα.

Επιλογή

Ο Γιανούκοβιτς επέλεξε να σταματήσει τη διαδικασία σύνδεσης για πολιτικούς αλλά κυρίως για οικονομικούς λόγους. Οι πολιτικοί λόγοι είναι ότι ένας από τους όρους των Ευρωπαίων ήταν η απελευθέρωση της **Γιούλια Τιμοσένκο**, η οποία θα γινόταν η επόμενη αντίπαλός του στις προεδρικές εκλογές με μεγάλες πιθανότητες να τις κερδίσει. Επιπλέον, αν ενέδιδε στην πρόταση των Βρυξελλών, η Ρωσία θα έπαυε να τον υποστηρίζει. Ηδη ο **Βλαντιμίρ Πούτιν** φαίνεται ότι προετοιμάζει εναλλακτική λύση στο πρόσωπο του **Βίκτορ Μεντβεντσούκ**, πρώην επικεφαλής του προεδρικού γραφείου του **Λεονίντ Κούτσμα**. Σε καμία περίπτωση λοιπόν ο Γιανούκοβιτς δεν θέλει να διαταράξει τις σχέσεις του με τον Πούτιν. Το βασικότερο όμως ήταν το οικονομικό κομμάτι.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προτάσσει τα ζητήματα δημοκρατίας -εξ ου και η απαίτηση για την Τιμοσένκο- για να επιβάλει σχεδόν μια οικονομική συμφωνία που προβάλλεται ως συμφωνία win win (δηλαδή επωφελής και για τις δύο πλευρές). ■